Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Brăgaru Alina
Dosarul nr. 2r-1594/25 (2-25088253-02-2rc-11082025)

D E C I Z I E

20 octombrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Arhip Valeriu
Judecătorii Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de Bivol Viorelia prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fediuc Valentin împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de Bivol Viorelia împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 18 iunie 2025, Bivol Viorelia a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2025 s-a admis cererea reprezentantului pîrîtului, Vicol Alexandru cu privire la ridicarea excepției de tardivitate.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Bivol Viorelia împotriva Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu

executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, ca depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Solicitarea recurentei:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 30 iulie 2025, Bivol Viorelia prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fediuc Valentin a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, emiterea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă cererea Ministerului Justiției privind ridicarea excepției de tardivitate, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Argumentele recurentei:

În motivarea recursului, Bivol Viorelia prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fediuc Valentin a invocat că nu este de acord cu încheierea recurată și o consideră pasibilă casării.

Relevă că în procedura de executare a executorului judecătoresc Chiosa Anatolie s-a aflat documentul executoriu nr.2-1128/15 din 03.06.2015 emis de Judecătoria Ciocana privind încasarea sumei de 113 719,58 lei de la Bivol Viorelia în beneficiul OM „Realty Capital” SRL.

Prin încheierea executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-62/16; 13/17 din 03.08.2018 s-a dispus încasarea de la debitorul Bivol Viorelia a onorariului executorului judecătoresc și a cheltuielilor de executare pentru executarea documentului executoriu nr.2- 1128/15 din 03.06.2015 emis de Judecătoria sect.Ciocana.

Prin Încheierea executorului judecătoresc Chiosa Anatolie nr.005-62/16; 13/17 din 06.08.2018 s-a dispus distribuirea sumei de 274 000 lei, obținută în urma vînzării bunului imobil ce aparține debitorului Bivol Viorelia, în sumă de 113 719,58 lei, pentru executarea documentului executoriu nr.2-1128/15 din 03.06.2015 emis de Judecătoria sect.Ciocana.

Susține că în acea perioadă, reclamanta își ispășea pedeapsa privativă de libertate, stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr.1a-269/14 din 14.05.2015.

Indică că la data de 26.05.2025 reclamanta a primit de la IP „Cadastrul Bunurilor Imobile” informația din registrul bunurilor imobile, potrivit căreia, în privința bunurilor imobile cu nr.cadastrale *****, ***** și ***** ce îi aparțin cu drept de proprietate, este aplicat sechestru de executorul judecătoresc Chiosa Anatolie, care a fost înregistrat la 08.07.2016, în temeiul actului nr.005-62/16 din 09.06.2016.

Astfel, la data de 06.06.2025 reclamanta s-a prezentat la sediul executorului judecătoresc Chiosa Anatolie pentru explicații, unde a primit copia încheierii nr.005-62/16 din 16.01.2017 privind ridicarea sechestrului de pe bunurile reclamantei, iar la data de 09.06.2025 reclamanta iarăși s-a prezentat la sediul executorului judecătoresc Chiosa Anatolie pentru explicații privind menținerea măsurilor aiguratorii, unde a primit încheierea nr.005-62/16 din 18.03.2020 privind încetarea procedurii de executare. Alte explicații privind necesitatea menținerii pînă la momentul actual a sechestrului și interdicțiilor pe bunurile imobile, în baza unei proceduri de executare formal încetate, precum și de ce din oficiu măsurile de asigurare nu au fost ridicate efectiv, nu a primit.

Reiterează că în procedura executorului judecătoresc Chiosa Anatolie s-a aflat spre executare silită documentul executoriu nr.2-1128/15 din 03.06.2015 emis de Judecătoria sect.Ciocana. În cadrul executării silite, de executorul judecătoresc Chiosa Anatolie au fost aplicate măsuri de asigurare a executării, ce din conținutul art.63 alin.1 Cod de executare, rezultă că pot fi aplicate și menținute legal doar în interiorul procedurii de executare silită, iar în afara procedurii, după încetarea ei – în condițiile art.85 alin.1 Cod de executare. Această formă prevăzută de lege, constituie o ultraactivare a procedurii de executare, ca expresie legală de executare a hotărîrii judecătorești, pe un termen limitat expres la cel mult 3 zile lucrătoare. Ultraactivarea procedurii de executare însumează atît drepturile și obligațiile executorului judecătoresc, cît și ale părților, în măsura în care nu au fost stinse, inclusiv dreptul recunoscut de lege la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Atrage atenția că la caz, actele executorului judecătoresc Chiosa Anatolie în procedura de executare silită intentată față de debitorul Bivol Viorelia, au ultraactivat un termen disproporționat de lung, raportat la obligația stabilită la art.85 alin.1 Cod de executare – termen expres de 3 zile, astfel, că urmărirea bunurilor reclamantei are loc și la momentul actual, chiar dacă în acest sens nu există un scop legitim, în sensul art.1 Protocol 1 CEDO.

Opinează că menținerea actelor de executare silită în privința bunurilor debitorului Bivol Viorelia, prin neexecutarea efectivă de către executorul judecătoresc a propriilor încheieri de anulare a măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu și încetare a procedurii de executare, o perioadă disproporționat de lungă după încetarea formală a procedurii de executare, prelungește termenul de executare a documentului executoriu nr.2-1128/15 din 03.06.2015 emis de Judecătoria sect.Ciocana cu toată această perioadă, or, actele de executare silită au fost realizate și menținute anume pentru executarea acestei hotărîri judecătorești.

Prin urmare, constată, că executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a admis un termen nerezonabil de lung pentru executarea documentului executoriu nr.2-

1128/15 din 03.06.2015 emis de Judecătoria sect.Ciocana, legat anume de încălcarea termenului prervăzut de art.85 alin.1 Cod de executare pentru încetarea ingerințelor în dreptul de proprietate privată a reclamantei.

Consideră că nu este relevantă data emiterii încheierii de încetare a procedurilor de executare, pentru a decide asupra prescrierii prezentei acțiuni, conform art.3 alin.3 al Legii RM „privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești" cu aplicarea termenului de 6 luni de la emiterea lor, deoarece de facto, procedura de executare silită a documentului executoriu nr.2-1128/15 din 03.06.2015 emis de Judecătoria sect.Ciocana va continua pînă la executarea definitivă de către executorul judecătoresc a obligației prevăzute de art.63 alin.6 și 85 alin.1 Cod de executare.

Concluzionează că prima instanță a omis să facă o asemenea analiză, limitîndu-se la concluzia că echivalarea neexecutării depline a încheierii de încetare a procedurii de executare cu existența unei proceduri de executare care generează urmărire silită, ar contravine prevederilor legale exprese, fără a indica care anume sînt acele prevederi legale exprese (pct.29).

Consideră eronată concluzia primei instanțe, precum că instituirea de legislator a unui termen de 6 luni de la data emiterii încheierii de încetare a procedurii de executare, pentru înaintarea acțiunii în baza Legii nr.87 din 21.04.2011, condiționează tardivitatea în speță, or, la caz, reclamanta Bivol Viorelia își revendică încălcarea dreptului încălcat prin durata reală și nu formală a procedurii.

Mai atrage atenția că dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, care include și durata procedurii, se poate naște nu doar la creditor, dar și la debitor, în speță, or prevederile legale privind urmărirea bunurilor și termenul rezonabil al executării silite, protejează nu doar drepturile creditorului, dar și cele ale debitorului. În acest sens indică, că chiar dacă executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a fost atras în calitate de intervenient accesoriu, totuși din partea lui și a Ministerului Justiției RM, nu a fost prezentat instanței un raport asupra procedurii de executare, obligatoriu, așa cum este prevăzut de art.4 alin.3 al Legii RM nr.87 din 21.04.2011, pentru ca să se poată stabili cert momentul la care procedura de executare a început și la care a încetat efectiv, pentru a se putea stabili cert durata procedurii.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului și intervenientului accesoriu, cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, nu a fost depusă referință asupra recursului.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 30 iulie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă prin intermediul poștei electronice în aceeași zi, 30 iulie 2025 (f.d. 53-58).

Astfel, recursul declarat de Bivol Viorelia prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fediuc Valentin împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2025, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În accepțiunea art. 2 alin. (1) Cod de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanţele judecătoreşti de drept comun este stabilită de Constituţia Republicii Moldova, de hotărârile şi deciziile Curţii Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curţii Constituţionale, de prezentul cod şi de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispoziţiilor fundamentale ale Constituţiei Republicii Moldova şi prezentului cod.

În acord cu prevederile art. 186^1 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanţilor citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor.

În conformitate cu prevederile art.392 alin.(1) Cod civil, se prescriu în termen de 6 luni acţiunile privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzelor sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrilor judecătoreşti.

Iar art.395 alin.(1) Cod civil stabileşte că termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Potrivit art.3 alin.(3) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, în cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul executării actului judecătoresc irevocabil sau în decursul a 6 luni de la încetarea procedurii de executare.

Conform art.83 alin.(1) lit.a) Cod de executare, procedura de executare încetează în cazul în care obligaţia a fost stinsă.

În speță, Colegiul judiciar a constatat că, potrivit încheierii executorului judecătoresc Chiosa Anatolie din 18.03.2020 a fost dispusă încetarea procedurii de executare intentată în baza titlului executoriu nr.2-1128/15 din 03.06.2015 emisă de Judecătoria sect.Ciocana referitor la încasarea sumei de 113 719,58 de la Bivol Viorelia în beneficiul OM „Reality Capital” SRL.

În speță, reclamanta Bivol Viorelia a solicitat constatarea încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei sectorului Ciocana nr. 2-1128/15 din 03.06.2015, prin care a fost obligată la plata sumei totale de 113 719,58 lei către OM „Realty Capital” SRL.

Procedura de executare a fost intentată de către executorul judecătoresc Chiosa Anatolie, care, prin încheiere, a dispus și încasarea cheltuielilor de executare și a onorariului, în conformitate cu prevederile art. 36–38 Cod de executare.

Ulterior, la 06.08.2018, același executor a emis o încheiere privind distribuirea sumei de 274 000 lei, obținută în urma vânzării bunului imobil aflat în proprietatea debitoarei Bivol Viorelia (f.d.15-16).

De asemenea, prin încheierea din 16.01.2017, executorul judecătoresc a ridicat sechestrul aplicat asupra tuturor bunurilor imobile aflate în proprietatea debitoarei, sechestru instituit anterior prin încheierea nr. 005-62/16 din 09.06.2016 25 (f.d.17).

În final, la data de 18.03.2020, executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a emis încheierea privind încetarea procedurii de executare intentate în baza titlului executoriu nr. 2-1128/15 din 03.06.2015, întrucât obligația a fost executată integral (f.d.18).

La 18 iunie 2025, Bivol Viorelia a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2025 s-a admis cererea reprezentantului pîrîtului, Vicol Alexandru cu privire la ridicarea excepției de tardivitate.

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Bivol Viorelia împotriva Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, ca depusă cu omiterea termenului de prescripție.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul reiterează că în virtutea prevederii legale de la art. 3 din Legea nr. 87/2011, în cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul executării actului judecătoresc irevocabil sau în decursul a 6 luni de la încetarea procedurii de executare.

Colegiul judiciar reliefează că dreptul de înaintare a acţiunii aparţine persoanei a cărei drept subiectiv sau interes a fost încălcat. Curgerea termenului de prescripţie începe din momentul, când anume această persoană a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

După cum rezultă din lucrările și actele cauzei, reclamanta/recurentă Bivol Aurelia, prin acțiunea depusă la 18 iunie 2025, solicită constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

În acest sens, prima instanță corect a punctat momentul apariției dreptului de a-și valorifica pretinsul drept încălcat, reliefând că procedura de executare a fost legal încetată la data de 18.03.2020, iar termenul pentru înaintarea acțiunii prevăzute de Legea nr. 87 din 21.04.2011 a început să curgă de la această dată.

Aici, instanța de recurs statuează că în mod corect instanța de fond a reținut că termenul de 6 luni prevăzut de art. 3 alin. (3) din Legea nr. 87 din 21.04.2011 începe să curgă din momentul încetării procedurii de executare, respectiv din data de 18.03.2020, data la care executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a emis încheierea de încetare a executării silite în dosarul nr. 005-62/16.

Astfel, termenul de prescripție pentru depunerea acțiunii privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a expirat la data de 18.09.2020. Or, acțiunea a fost depusă de reclamantă abia la 18.06.2025, adică după o perioadă de aproape cinci ani de la încetarea procedurii de executare, ceea

ce depășește cu mult termenul legal de 6 luni stabilit expres de legiuitor.

Colegiul subliniază că invocarea de către recurentă a faptului că măsurile asiguratorii aplicate asupra bunurilor imobile ar fi continuat să producă efecte juridice și după încetarea procedurii de executare nu poate conduce la concluzia că procedura de executare ar fi fost „ultraactivată" sau prelungită în mod legal. În conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod de executare, după încetarea procedurii de executare, executorul judecătoresc este obligat, din oficiu, să întreprindă măsuri pentru ridicarea sechestrului și a altor interdicții aplicate.

În acest sens, Colegiul constată că dreptul la acțiune privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil nu se raportează la durata efectivă a măsurilor asiguratorii, ci la durata totală a procedurii de executare, care, în speță, s-a finalizat la 18.03.2020. În consecință, termenul de prescripție a început să curgă de la această dată.

Totodată, instanța de recurs relevă că dispozițiile art. 395 alin. (1) Cod civil stabilesc că termenul de prescripție extinctivă începe să curgă din momentul în care persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său. În cauză, Bivol Viorelia avea posibilitatea să cunoască despre încetarea procedurii de executare încă din anul 2020, dat fiind că actul de încetare a fost emis și expediat părților conform prevederilor Codului de executare. Faptul că reclamanta susține că a aflat abia în anul 2025 despre existența încheierii nu poate justifica repunerea în termen, în lipsa unor dovezi obiective privind imposibilitatea reală și justificată de a exercita dreptul său în termenul legal.

Important este de menţionat că, legislatorul a stabilit prescripţia extinctivă în scopul păstrării unei stabilităţi în raporturile juridice dintre persoanele fizice şi juridice, contrar persistării unei incertitudini în raporturi pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, se derulează şi se modifică o complexitate de relaţii dintre părţi sub egida unor norme de drept diferite.

Astfel, apărut din cadrul raportului juridic civil, dreptul la acţiune reprezintă dreptul de a cere de la instanţa de judecată emiterea hotărîrii, care ar admite acţiunea. Prescripţia extinctivă este termenul la expirarea căruia în cazul în care acţiunea nu a fost înaintată se stinge dreptul civil, apărut în urma delictului civil - dreptul la apărare pe calea acţiunii civile.

Examinarea unei acţiuni depusă în afara termenului legal, constituie o încălcare a principiului legalităţii şi securităţii raporturilor juridice şi, respectiv, o soluţie inadmisibilă în ordinea de drept.

Colegiul judiciar, în susținerea concluziei enunțate, invocă și jurisprudenţa CEDO, specificând Hotărîrea din 18.03.2008 în cauza Dacia vs Moldova, p. 77, potrivit căreia instanţele judecătoreşti naţionale i-au permis Procurorului General, care a acţionat în numele Cancelariei de Stat, să înainteze acţiunea sa împotriva întreprinderii reclamate, deşi termenul general de prescripţie a expirat. Instanţele

judecătoreşti naţionale au examinat litigiul. Mai mult, Curtea consideră că înrăutăţirea unei situaţii juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripţie sau care - după cum este în această cauză - ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripţie s-ar fi aplicat fără discriminare în favoarea statului, este incompatibilă cu principiul securităţii raporturilor juridice (a se vedea mutatis mutandis, Popov vs Moldova (no. 2), nr. 19960/04, §53, 6 decembrie 2005).

Sub aspectele enunţate, se constată cu certitudine că cererea depusă de Bivol Viorelia împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată, a fost depusă în instanţa de judecată cu omiterea termenului de prescripţie prevăzut de lege, iar pârâtul Ministerul Justiției a invocat excepția de tardivitate, fapt ce impune respingerea cererii ca fiind tardivă.

Subsidiar la acest segment, Colegiul judiciar notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea anumitor exigenţe legale, între care şi stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Dispoziţiile legale criticate sunt în concordanţă şi cu jurisprudenţa CtEDO referitoare la dreptul de acces la justiţie. Astfel, CtEDO a statuat în cauza Golder împotriva Regatului Unit, că dreptul de acces la justiţie nu este un drept absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, în anumite situații, supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului (Stubbings şi alţii împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996, pct. 51 - 52, Culegere 1996 IV).

Astfel, nu pot fi reținute argumentele invocate în recurs, în condițiile în care este cert faptul că recurenta a omis termenul de adresare în instanța de judecată la examinarea cererii de chemare în judecată depusă de Bivol Viorelia împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentei sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Bivol Viorelia prin intermediul reprezentantului său, avocatul Fediuc Valentin.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2025, emisă în cauza civilă la cererea depusă de Bivol Viorelia împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Chiosa Anatolie cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a documentului executoriu, încasarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae